

ת"פ (באר שבע) 70705-01-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אברהם פרדו

ת"פ (באר-שבע) 70705-01-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אברהם פרדושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 70705-01-25
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

אברהם פרדו

ע"י ב"כ עו"ד חן שנהב

בית משפט השלום בבאר-שבע

[13.07.2025]

לפני כבוד השופט ערן צברי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בחמש עבירות של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, וכן עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים הנ"ל והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בחמישה אישומים כי במהלך התאריכים 02/01/2025 ועד 06/01/2025, מכר לחמישה אנשים שונים, סם מסוכן מסוג קנביס במשקלים הנעים בין 3 - 8 גרם, בתמורה לתשלום הנע בין 250 - 1,050 ₪, ובסך הכל מכר 38 גרם קנבוס וקיבל בתמורה סך של 2,650 ₪.

3. עוד מתואר בכתב האישום כי בכל האישומים הנ"ל, פנו הרוכשים במסגרת קבוצת "טלגראם" לאדם שכונה "מממממ" וביקשו לרכוש ממנו סמים מסוכנים מסוג קנבוס. אותו אחר סיכם עימם את פרטי העסקה ואת מקום ביצועה, ובעקבות זאת הגיע הנאשם למקומות המפגש (נתיבות, אשקלן, שדרות, אשדוד), יצר קשר עם הרוכשים, נפגש עימם, מכר להם את הסמים וקיבל את הכסף, כלל זאת כשהוא נוהג ברכבו מסוג "מזדה".

4. באישום השביעי הורשע הנאשם כי ביום מעצרו סמוך לשעה 16:00, נתפס ברכבו שהיה בתחנת הדלק "גבים", בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 220 גרם שהיה מחולק בשקית שחורה, וכן בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1.62 גרם שהיה בשקית בדלת הנהג ברכב, הכל שלא לצריכתו העצמית ומבלי שהיה בידו היתר כדין וכי לשם ביצוע העבירות באישומים 1 - 5 הסתייע ברכב.

5. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות. מאחר שהנאשם היה עצור, בא כוחו לא ביקש לקבל תסקיר שירות מבחן והצדדים טענו לעונש. עיקר טיעוני הצדדים

6. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים מוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וביניהם הפגיעה בבריאות הציבור ובשלום הציבור, עקב הפצת הסם המסוכן; כי סמים מסוכנים מהווים גורם מרכזי לפשיעה, לרבות עבירות רכוש ואלימות, המבוצעות על ידי צרכני סמים הזקוקים לכסף לרכישת הסם; והדגישה את הפגיעה בביטחון הציבור כתוצאה מעברייניו הקשורה במימון הסמים וההתמכרות. מידת הפגיעה בערכים אלה ממשית וחמורה, נוכח הנזקים הנרחבים הנגרמים לחברה כולה כתוצאה מהפצת סמים.
7. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה את העבירות הרבות בהן הורשע הנאשם, לא מדובר "במקרה רגיל" של סחר בסמים, וכי הוא מכר את הסמים ללקוחות שונים. בטיעוניה טענה כי חלקו של הנאשם בעבירות הינו "העיקרי, הבכיר, והבלעדי...בהפצת הסם, וחלקו המכריע בביצוע העסקאות וזאת כפי שעולה מהאישום השני שם לפיו הנאשם הוא זה אשר מתקשר עם רוכש הסמים, מנהל עימו שיח, קובע את מקום אספקת הסם וכן את מחירו". לכן עתרה למתחם ענישה הנע בין 28 - 50 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לענישה הנוהגת.
8. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - לחובת הנאשם שתי הרשעות מבי"ד צבאי בעבירות של העדר מן השירות, וכן ארבע הרשעות תעבורה, לא הופנה לשירות מבחן, ולא הוצגו נימוקים אישיים מיוחדים. עבירות מעין אלה מצדיקות הטלת עונשים מרתיעים. לכן ביקשה למקם עונשו בחצי התחתון של מתחם העונש המוצע אך לא בתחתיתו, לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה והתחייבות.
9. בא כח הנאשם בטיעוניה הפנה לכך שמדובר בסמים שאינם קשים במשקלים נמוכים יחסית בכל פעם וכן החזקת הסמים האחרים הייתה בכמויות נמוכות יחסית; בניגוד לטיעוניה המאשימה התקשורת כולה הייתה מול האחר, והנאשם הוא הרגל המסיימת של העסקה ולא המחולל שלה; העבירות נפרסו על תקופת זמן קצרה; הפנה לפסיקה אשר תומכת לדידו בקביעת מתחם עונשי הנע בין 9 - 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
10. המניע לעבירות הוא מצב כלכלי קשה שכולל חובות להוצאה לפועל ולגורמים עברייניים; הוריו סייעו לו לשלם את החובות וסבלו מהצקות מאותם גורמים עברייניים אשר ביקרו אותם בביתם; הוא פנה לממן את החובות באמצעות מכירת הסמים; בשל החובות הוא אף סבל מהצקות בבית הסוהר ונאלץ לעבור לאגף אחר; משולב בתחומי בית הסוהר בשיחות עם עו"ס, משולב באגף שומרי מצוות.

11. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מדובר בנאשם צעיר; סיים 12 שנות לימוד; נמצא בזוגיות ומסייע לבת זוגו לגדל את ילדתה מנישואיה הקודמים; אמנם לחובתו עבר פלילי אך מדובר בהעדר מן השירות ולא מעבר לכך; הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר; הוא עצור עד לתום ההליכים למרות שהייתה אפשרות כי המשך המעצר יהא באיזוק אלקטרוני וזאת מאחר שבני משפחתו הציבו בפניו ברירה כי אם ישתחרר הם יאלצו לעזוב או להפחית מעבודתם ובכך תיפגע היכולת לעזור לו לשלם את החובות. לכן ומתוך מחויבות זו הוא העדיף להישאר במעצר; בשל המצב הכלכלי המורכב ביקש שלא להטיל עליו קנס או פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, ולהסתפק במאסר מותנה, פסילה מותנית, והתחייבות, נוסף למאסר בפועל שיוטל עליו. לאחר הדיון הוגש מסמך ובו פירוט חובות הוצאה לפועל של הנאשם אשר כוללים שבעה הליכים בחוב נוכחי העומד על 71,680 ₪ לערך.
12. הנאשם בדברו האחרון לעונש התחרט עליו מעשי; התמודד עם קשיים שונים וחיו לא היו נוחים או מושלמים; נלחם על המקום שבו נמצא ולקח החלטות שגויות לאורך הדרך; פעל יותר מרגש מאשר משכל, רצה לרצות את סביבתו ונשאר בלי כלום; לא השלים שירות צבאי מאחר שהתאכזב מהשיבוץ שקיבל. גם אז לא ידע לבקש עזרה; כיום נמצא באגף שומרי מצוות, שומר על כללי האגף ומשתתף בלימודי תורה; מתכוון לצאת לדרך חדשה לאחר שישתחרר. קביעת מתחם העונש ההולם
13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
14. עבירות סמים, ובראשן עבירות של סחר בסמים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים. לפיכך נקבע כי על בית המשפט לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב הפצת הסם והשימוש בו. נזקים אלה כוללים את התמכרות המשתמשים בסמים שנופלים בסופו של דבר כנטל על החברה. ומנגד, יש שנמנים על שרשרת הפצת הסם שנהנים מתשואות כלכליות משמעותיות, תוך שהם מותירים אחריהם חורבן.
24. האמירה שעוברת כחוט שני בפסקי הדין השונים, הינה כי יש לנקוט מדיניות החמרה ומרתיעה בעבירות אלה - רע"פ 8388/22 עידן אביבי נ' מדינת ישראל (נב) 8.12.2022 -
- "בית משפט זה מתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הסמים. חומרה זו נעוצה בפגיעה הישירה בצרכני הסמים, ובפגיעה העקיפה הנגרמת לציבור בכללותו (ע"פ 1517/22 בן-הרוש נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (8.3.2022); רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (16.3.2022)). כחלק מהמאבק בנגע הסמים, יש לבער כל ניסיון סחר והפצה של סמים הנעשה לשם השגת "רווח כלכלי קל ומהיר". לצורך כך, יש לנקוט בענישה מוחשית ומרתיעה אשר תשמיע בקול ברור את המסר כי הסחר בסמים - אינו בעל תוחלת כלכלית (ע"פ 2139/22 ג'נאח נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (14.7.2022))."
15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית, שכן הנאשם פעל בחמש הזדמנויות שונות למכירת הסמים, היה ידו הארוכה של אותו אחר, היה פעלתן בהשלמת העבירות כחלק משרשרת הפצת הסם, וזאת למרות שמדובר בכמויות שאינן גדולות בכל עבירה, ובסם מסוכן שלא נמנה על הסמים הקשים.

16. לזאת יש להוסיף כי הוא החזיק בכמות נוספת של סמים מאותו סוג, וכן בכמות לא מבוטלת של סם מסוכן מסוג קוקאין שהוא סם הנחשב למסוכן מאוד, כשגם סם זה מחולק למספר מנות. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות
17. מדובר בעבירות מתוכננות. הנאשם לא מגיע במקרה למקומות המפגש, אלא הוא חלק ממנגנון הפצת הסם במסגרת קבוצת ה"טלגראם" אשר באמצעותה התנהלה התקשורת שבין הרוכשים לאותו אחר. עוד יש לציין כי הנאשם היה פעלתן, קיבל את מספרי הטלפון של הרוכשים, יצר איתם קשר, נפגש והשלים את העסקה.
18. יש לומר כי חלקו של הנאשם מאפיין תיקי סחר באמצעות קבוצות ברשתות חברתיות, וכי "פרופיל" זה אינו שונה לקולא מנאשמים אחרים. בעידן המודרני יש "מרכז מתכלל" אשר מתאם את העסקאות, והוא משלח את הנאשם ואחרים כמותו להשלמת העסקאות.
19. כך או כך, הנאשם בדבריו לעונש אישר כי עשה זאת כחלק ממאמצו לשלם לאותם גורמים עברייניים אשר היה חייב להם כסף, ועל כן ברור שהמניע היה כלכלי.
20. כאן המקום לציין כי המאשימה בטיעוניה ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, חרגה מהעובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, וכי לא נכון לומר כי הנאשם היה "העיקרי, הבכיר והבלעדי" כפי שהובא מעלה. נכון לומר שהוא חלק ממנגנון הפצת הסמים, וכי חלקו אינו שונה מנאשמים אחרים שנותנים את הדין בעבירה זו.
21. הנזק שנגרם מדוד במידה מסוימת מאחר שמדובר בכל זאת בכמויות סמים שאינן גבוהות, ואשר מהוות מחצית ואף פחות מכך מהכמות שנחשבת עבור הרוכשים לכמות העומדת בחזקה לצריכה עצמית הקבועה בפקודה. גם סוג הסם שנמכר בפועל לא מלמד על נזק משמעותי שנגרם בפועל.
22. לצד זאת, פוטנציאל הנזק המצטבר מהיקף העסקאות, מקומות ההפצה, הכמות הנוספת ואף הסם הנוסף מסוג קוקאין אשר נחשב בהחלט לאחד מהסמים הקשים, ואשר על פני הדברים היה מיועד אף הוא להפצה, מלמד על פוטנציאל משמעותי יותר לנזק.
23. מבחינת הסיבות לביצוע העבירות, כפי שהובא מעלה, אף בדברי הסניגור והנאשם, הוא הלך והסתבך בחובות כלכליים משמעותיים, והסתבכות זו הביאה אותו בסופו של דבר לעשות מאמצים לשלם לאותם גורמים, באמצעות מכירת סמים.
- מדיניות הענישה

24. הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים נע במנעד רחב ביותר, והיא מושפעת מסוגי הסמים, הכמות, מידת האינדיקציה להפצת הסמים וכיוצ"ב.
25. ברע"פ 35301-10-24 עדן בושרי נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2024) הנאשמת הורשעה בעבירות של סחר בסם מסוכן עת מכרה 19.99 גרם קנבוס תמורת 1,000 ₪ והחזיקה ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 250 גרם המחולק ל-30 אריזות, וכן החזיקה ברכבה כ-3,000 ₪ מזומן. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לאור העובדה כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי וכן לאור תסקיר שירות המבחן, נגזרו על הנאשמת 60 ימי מאסר בפועל לריצוי על דרך עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות הערעור נדחו.
26. ברע"פ 6167/20 מיכאל כהן נ' מדינת ישראל (נבו 24.9.2020) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע במכירת 11.4 גרם קנאביס וכן 320 גרם חשיש בתמורה ל 10,000 ₪, וכן החזיק 110 גרם קנאביס. בית משפט שלום הטיל עליו עונש של"צ ועונשים נלווים בשל שיקולי שיקום. ערעור במדינה התקבל ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאחר שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין, ובקשת רשות ערעור נדחתה תוך אמירה כי הוא מקל עם הנאשם.
27. ברע"פ 6401/18 אביעד ספיר נ' מדינת ישראל (נבו 17.9.2018) נדון עניינו של נאשם שהורשע בחמש עבירות של סחר בקנבוס במשקלים שנעו בין 5 - 23 גרם, וכן בנוסף ניסה לסחור בכמות דומה של סם, ונתפס על ידי השוטרים כאשר בביתו אותרה כמות נוספת של סם במשקל 6.62 גרם. מתחם העונש נקבע כעומד על 16 - 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ובשל שיקולי שיקום הועמד עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור נדחו.
28. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 10519-09-22 מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל סוויסה (נבו 2.4.2023) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וניסיון לסחר בסמים מסוכנים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין ענישה טיפולית הכוללת צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה ועד לענישה מוחשית של עד 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 340 שעות, צו מבחן וענישה נלווית. ערעור שהוגש ע"י המדינה התקבל ונקבע כי מתחם העונש ההולם הוא 6-12 חודשי מאסר. צוין כי הנאשם לא עבר הליך כה משמעותי בכדי לרדת אל מתחם העונש ההולם, אך יש להתחשב בכך ועל כן הועמד עונשו על 6 חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות.
29. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 2977-09-21 מדינת ישראל נ' תומר אוחיון (נבו 28.9.2022) הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. שם היה מדובר בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג MDMA במשקלים של 5 - 10 גרם בכל פעם, וכן החזקה של סמים נוספים וביניהם 28.98 גרם MDMA ו-183 בולי LSD מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.04 גרם, נוסף לסכום כסף. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 10-20 חודשי מאסר. הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי וגזר על הנאשם צו של"צ וצו מבחן. הערעור נדחה.

30. המאשימה הפנתה בין היתר לעפ"ג (מחוזי ב"ש) 58296-05-19 עבד אל כרים אלהואשלה נ' מדינת ישראל (נבו 10.7.2019) שם התקבל ערעור נאשם אשר מכר 7.3 גרם של סם מסוג קנאביס, מתחם העונש נקבע כנע בין 7 - 18 חודשי מאסר, ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערכאת הערעור קיבלה את הערעור תוך שציינה כי לא מדובר בסם "קשה" נאשם ללא דפוסי עבריינות מושרשים, נעדר עבר והביע מוטיבציה לניהול אורח חיים נורמטיבי. לפיכך הועמד עונשו על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות.
31. מנגד הפנה הסניגור לרע"פ 3059/21 בר ימין נ' מדינת ישראל (נבו 5.5.2021) שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בחמש עבירות סחר בקנאביס, וכן החזיק ב 50 גרם מאותו סם לצד סכום כסף של 25,155 ₪. מתחם העונש נקבע כנע בין 10 - 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור הנאשם ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שנקבע כי מדובר בענישה מקלה והלכה "כברת דרך כלפיו", תוך שבית המשפט העליון מצא לנכון לחזור על מושכלות יסוד כי "הרבה למעלה מן הצורך, יודגש, כי אין יסוד לטענת המבקש כאילו העובדה שסחר בסם מסוג קנאביס, מצדיקה כשלעצמה להקל בעונשו. זאת, שכן הפקודה "קובעת במפורש כי קנאביס הריהו "סם מסוכן" (שם, סעיף 1 והתוספת הראשונה). כך קבע המחוקק. קביעתו זו - היא הדין הנוהג והמחייב" (ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 4.2.2021); כן הפנה לרע"פ 6160/18 רפאל מרואני נ' מדינת ישראל (נבו 5.9.2018) שם נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בארבע עבירות של סחר בקנבוס במשקל כולל של 29 גרם תמורה ל 2,500 ₪ סה"כ, וכן נתפסו בדירתו 637 גרם קנבוס וחשיש, וכן כסף מזומן בהיקף משמעותי. מתחם העונש שנקבע ביחס לעבירות הסחר היה 6 - 18 וביחס להחזקת הסמים מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר. עונשו הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה לבית המחוזי התקבל ועונשו הועמד על 17 חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות ערעור נדחתה; בעפ"ג 22731-03-20 ביטון נ' מדינת ישראל (לא פורסם 19/05/2020) מדובר בערעור שהתקבל בהסכמה כך שיש קושי ללמוד ממנו.
32. באשר לעבירת החזקת קוקאין, אפנה לפסקי הדין הבאים :
- א. רע"פ 8510/22 איאד דיאב נ' מדינת ישראל (נבו 26.12.2022) נדון עניינו של נאשם אשר החזיק במקום מוסלק ברכבו בסך מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 4.9 גרם מחולק ל 21 מנות. מתחם העונש הועמד על מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר בפועל ועונשו נגזר לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.
- ב. ברע"פ 1473/18 שמואל אוהיון נ' מדינת ישראל (נבו 22.4.2018), שם הנאשם הורשע בעבירת סמים שלא לצריכה עצמית כאשר החזיק בביתו 5 יחידות סם מסוג קוקאין במשקל של כ-2.1 גרם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר. לאור גילו הצעיר, נסיבות אישיות, העובדה כי נעדר עבר פלילי, גזר על הנאשם מאסר מותנה. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 6-12 חודשי מאסר והשית 2 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות הערעור נדחתה.

- ג. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 7600-01-24 נסימוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (28/02/2024) הנאשם החזיק 2.5 גרם קוקאין ברכבו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה תוך שהוער כי מדובר בענישה מקלה, אשר מגלמת שיקולי שיקום.
- ד. בעפ"ג (מחוזי חי') 12284-04-15 פארס חזימיה נ' מדינת ישראל (נבו 17.6.2015) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהחזקת 2.42 גרם קוקאין שלא לצריכתו העצמית, מתחם הענישה נקבע כנע בין שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל ודינו של הנאשם נגזר למאסר מותנה בשל נסיבות אישיות וכן העדר יכולת לרצות את תקופת המאסר בעבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.
33. מהאמור מעלה ניתן בהחלט ללמוד כי בעבירה של סחר בקנביס, מתחם העונש המתייחס לעבירה אחת הינו בין 4 - 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, כך גם ביחס לעבירה של החזקת הקנבוס הנוסף שלא לצריכה עצמית, וזאת בשל היקף הסמים וההקשר שנתפסו, וביחס להחזקת הסם המסוכן מסוג קוקאין, מתחם העונש ינוע בין 6 - 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
34. אזכיר כי - "הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין שיקולי הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, שקביעתו משמיעה קביעה ערכית (כעולה מהוראת סעיף 40 לחוק)" (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 9.10.2016), ע"פ 3698/20 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2020), רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (נבו 10.1.2021).
35. מאחר שמדובר באירוע עבירה אחד, וזאת אף בהתאם להתייחסות הצדדים, הרי שבשקלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה, הינו 18 - 36 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
36. הנאשם צעיר יליד 99, אשר לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.
37. אמנם לחובתו שתי הרשעות אך מדובר בעבירות של העדר מן השירות, כך שניתן בהחלט לומר שעברו אינו מכביד. עוד לחובתו מספר הרשעות תעבורה.
38. הסיבות שהביאו אותו לביצוע מעשיו, כפי שפורטו מעלה, הם גם אלה שהביאו אותו לתובנה כי עליו לשלם על מעשיו ולא להוות נטל על בני משפחתו, ועל כן נשאר במעצר עד לתום ההליכים. נאשמים בעלי "פרופיל" דומה, בנסיבות ביצוע עבירות בהן הורשע, יכולים בהחלט לשכנע כי המשך מעצר יהא באיזוק אלקטרוני או בתנאים מגבילים אחרים. בשל ההסתבכות הכלכלית, הנאשם החליט שלא להכביד יותר על משפחתו, נשאר במעצר, ונטל אחריות בזמני ביקור.

39. לא זו אף זו, הנאשם בהיותו נתון במעצר, נפגש מידי שבוע עם עו"ס, עבר לאגף שומרי מצוות, ואף בדיון בפני לימד על עצמו כי הוא עושה תהליך לראשונה בחייו, להבין כיצד התנהגותו ובחירותיו הכשילו אותו לאורך השנים, גם אלה שהביאו לסיום שירותו הצבאי בטרם עת, גם ההסתבכות הכלכלית. כל אלה, יצרו אצלו את התובנה כי עליו לשנות באופן יסודי את מעשיו, ולהקדים חשיבה למעשה ולרגש.
40. הנאשם הביע בפני שאיפות נורמטיביות לעתידו, לצאת לדרך חדשה, לבסס את חייו יחד עם בת זוגו וביתה, ולהוות עבור שתיהן משענת ותמיכה. עוד הביע הערכה למשפחתו אשר עשתה ועושה מאמץ לחלץ אותו מהחובות, כך שכאשר יצא מבית הסוהר יוכל להמשיך לטפל בהם, ולהימנע ממצב של צבירת ריביות ופיגורים.
41. אין לומר כי העדר תסקיר של שירות מבחן, מונע מהנאשם לשכנע כי הוא צועד בדרך אחרת מזו שנכנס דרכה אל בית הסוהר. ממילא אין בקשה או טענה לחריגה משיקולי שיקום, אלא רצון לבסס את האמירה כי הוא עושה מאמץ משמעותי לחזור לדרך הישר.
42. קשה להעביר את המסר או התחושה מדברי הנאשם עצמו, אשר נמסרו בפני בשלב הטיועונים לעונש. ניכר כי דבריו של הנאשם היו כנים ואמיתיים, ניכר כי הוא מתחיל להבין את הדפוסים המכשילים, וניכר כי הוא מבין שאין קיצורי דרך לבניית חיים טובים ונורמטיביים.
43. קיצורי הדרך הם אלה שהביאו את הנאשם עד כה. על הנאשם לזכור שדווקא "הדרך הארוכה והקצרה" היא הדרך הנכונה לצעוד בה. אחרת הוא עשוי למצוא עצמו שוב בשדה קוצים, ולפגוע בו ובסביבתו. שיקולי הרתעת היחיד והרבים
44. בע"פ 1345/08 ארקדי איסטחרוב נ' מדינת ישראל (נבו 18.5.2009) קיימת התייחסות לעניין עבירות אלו, שם נאמר כי "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונש זהה.
45. עוד נאמר בהקשר זה בע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (נבו 22.6.2010) "על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כשמדובר בכמות כה גדולה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

46. יחד עם זאת, מצאתי שהנאשם רכש תובנות משמעותיות לאורך ההליך, ועל כן יש בהחלט מקום למקם את עונשו בחלקו התחתון של המתחם.
47. לא נטען בפני כי יש לחרוג משיקולי שיקום. ממילא אין בפני די נתונים לעשות כן (ראו ע"פ 7757/21 אהרון ק"י מרזוקי נ' מדינת ישראל (נב) 24.5.2022), ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נב) 31.1.2023), ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נב) 20.10.2022).
- סוף דבר
48. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :
- א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה לפי רישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של שבעה חודשים.
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.
- ג. מאחר שהוצג בפני כי הנאשם למרות גילו הצעיר צבר חובות משמעותיים לגילו, ומאחר שחובות אלה הם שהובילו אותו מלכתחילה לביצוע העבירות, הרי שבהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, יוטל על הנאשם קנס מדוד בלבד.
- קנס בסך 2,000 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/12/2025. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ד. מאחר שבדעתי לסמן לנאשם כי יש חשיבות לשמירה על אורח חיים נורמטיבי, וכי ניתן לעשות תשובה ולהימנע מחזרה לספסל הנאשמים, ומאחר שלרישיון הנהיגה יש תפקיד חשוב בחיי כל אדם, ודאי אדם צעיר המנהל חיים זוגי ואשר בהמשך חייו מבקש לפעול בעשייה נורמטיבית, אמנע מהטלת עונש של פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה. יובהר כי יש את כל הסיבות מדוע להורות על פסילת הרישיון, אך כאמור לא אעשה כן, בכדי לאפשר לנאשם לשקם חייו לאחר השחרור ממאסר.
- ה. פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 13 חודשים.
- הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם על עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- מורה על השמדת הסמים בכפוף לחלוק מועד הערעור.
- זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.